

Forfatter: Abel, Marie

Titel: BREV TIL: Trier, Ernst Johannes FRA: Abel, Marie (1867-03-27)

Citation: Abel, Marie: "BREV TIL: Trier, Ernst Johannes FRA: Abel, Marie (1867-03-27)", i *En Brevveksling ved Povl Hansen*, BOGHANDELS FORLAG, s. 295. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002222419-X00-shoot-L002222419X000253.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: En Brevveksling ved Povl Hansen

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Marie til Ernst Trier.
Dalum, 27. marts 1867.*

. . . For en god halv time siden fik jeg dit brev, og nu har jeg allerede fået gardinerne og frynserne pakket ind og skrevet adresse på. Er det ikke »ekspedit«! . . . Pigerne: Jeg tror, I har handlet meget rigtigt . . . da der jo må være betydelig mindre at bestille om sommeren . . . Gid blot, at vi atter kunde få Sine til vinter! . . . Der er vel ikke det allerringeste håb om, at den mageløse madam Storm vil blive til vinter. Nej, det vilde næsten også være en skam at vente; men det véd jeg, at det vilde være mig en meget stor beroligelse og glæde, om hun blev; ligesom jeg heller ikke véd, hvorledes jeg skulde være til mode nu, dersom jeg ikke havde den tanke i baggrunden, at jeg beholder den rare kone hos mig i sommer. Hils hende rigtig venlig fra mig; hun véd ikke, hvor ofte jeg tænker med taknemmelighed og beundring på hende . . .

Ja, jeg håber også, at vi skal få lykke til at skabe et rigtig hyggeligt og velsignet hjem med solskin og smil og glade ansigter omkring. Vorherre give os sin velsignelse dertil!

. . . Hvor det vil blive underligt at mødes med dig dagen før vort bryllup! ja, for du må da love mig at komme om tirsdagen, ikke sandt! . . .

s. 296 Det er egentlig sært, at jeg aldrig skriver noget til dig om det, som dog i så høj en grad beskæftiger mine tanker, nemlig Sønderjylland, eller rettere Sønderjyderne. Hvor jeg dog tænker meget på dem, de kære, ulykkelige brødre og søstre derovre! Hvad skal dog enden blive! Jeg øjner ingen frelse, og dog synes jeg, det er aldeles umuligt at opgive håbet om en genforening.

Hvad mon du tænker om den sag. — Ja, nu må jeg være tålmodig den månedstid til, så skal vi tale sammen om det og så meget andet.

Der er en anden ting, Ernst, som jeg så ofte har tænkt på, at jeg vilde bede dig om, når vi blev gift — blot du kan få tid — det er noget, som jeg længe har ønsket: nemlig at læse det ny testamente sammen med dig, da skulde du forklare mig, hvad jeg ikke forstår, og — det bliver vist meget, ti — ak, jeg har aldrig selv læst det helt igennem — jeg har læst romaner i stedet. Tror du, vi kan gøre det, hvad Ernst? for jeg vilde så gerne . . .

Hils alle på skolen og i præstegården! . . .